

הצעת חוק השבת גרמה למשבר בממשלה

תחבורה בכביש חיפה

ליל-שבת בדזונגוף

על אלה

לפתוח תיאטרונים בשבת, בעוד שחלק ממועדוני-הלילה פתוח. הפיזימוני חיים חפר, שהוא מבעלי של החמאם היפוואי, הציע "למכור" את התיאטרונים לנוצרים, כדור גמת החמץ שנמכר בערב-פסח, והם, כלא-יהודים כשרים, יפתחו, ינהלו ויארגו את התיאטרון ישראל בלילות שבת.

יעקב אגמון הציע להחתים את קהל-המבקרים בתיאטרון על עצומה נגד חוק השבת, לארגן את רכזי התרבות בערים, במושבים ובקיבוצים לפעולה נגד הצעת החוק, ולהדפיס סיסמות נגד ה"כפייה הדתית על גבי כרטיסי התיאטרון. במקרה שכל האמצעים האלה לא יעזרו,

המונים צובאים על מוני

המלך גורג'י — בן-יהודה, בתל-אביב בולטים מוקדי-האנשים בדזונגוף, או ב"ככר-המושבות, או בשדרות ירושלים ש"ביפו.

שיאי הצפיפות מתגלים בפתחי מועדוני-הלילה, שליל-שבת מהווה עבורם לילה של פדיון עצום. בחלק מן המועדונים שזה הפדיון של ליל שבת לסכום הפדיון נות של כל הלילות האחרים. בחלק מהם הוא אף עולה על כך. כי מתוסר ברירה, מכיוון שאין מקומות בלוי אחרים, מוכן האורח לשלם 15 ל"י במועדון-לילה, ולפי עמים אף יותר.

★ ★ ★

המסע הארוך לתוך הלידה

בתל-אביב, כאותם מועדונים הי מעזים לעבור על הלאו הרבני, אין כימעט אפשרות לזון. כולם מלאים על גדותיהם, בכלום מודנבים אנשים בחוק, חלקם חוזרים מאוכזבים כלעומת שבאו.

חולית העונם הזה, שסירה בליל-השבת האחרון בחלק מהם, אומדת את מספר המבקרים בצורה, למשל, ברבע מסויים, במאתיים. למספר זה יש להוסיף את הבאים והיוצאים, כך שכאשר התוכנית מוצגת יותר מפעם אחת, מוכפל ומשולש מיספר הלקוחות.

בחתול העצבני נמצאים 700 צופים, בריבירה בכתיים כ-1500, בעומר כייאם כ-2000, באריאנה, אתונה ופיראוס — 300 לקוחות בכל מקום.

בירושלים, במועדון הלילה בכחוס, ש" הוא אחד המקומות הכודדים הפתוחים בליל-שבת, אין בכלל אפשרות לנוע ב"רחבת הריקודים, ומפעם לפעם פורצות מריבות קולניות בפתח, תוך כדי נסיון נואש של המצטופים בחוק לחזור פנימה.

כדי להילחם בחולה-הרעה זו, שהיא זכר תו הבלתי-מעוררת של כל אורח במדינה תרבותית ודימוקראטית — הזכות לבלות בערב היחידו בשבוע שלאחריו אין צורך

הופעות בידור: סטריפטז במועדון "צברה"

רויות לבילוי; המיעוט — האופטימי — המחליט לבלות בכל מחיר. בישראל של 1965 רק בודדים מצליחים בכך. כי ישראל אינה דומה לארץ תרבותית, שם, בעולם הגדול, היום הראשון — השבת שלהם — הוא יום של כייף אמיתי. תחבורה ציבורית עומדת לרשות האורח, מסיעה אותו בכל הקחים העירוניים ולכל חלקי הארץ. הפקיניק בחיק הטבע אינו נחלת בעל-היכולת, ואינו תענוגו של המיעוט בעל הרכב הפרטי, כמו בישראל. האורח, הנח מעמל השבוע, יכול לבקר בתיאטרון במקום מגוריו, או לקפוץ לתיאטרון בעיר אחרת. כל בתי הקולנוע פתוחים, נכונים לשרותו. התוצאה: לא כמו בישראל, ניתנת ל"אורח אפשרות לבחור את הבילוי כרצונו,

דוקא השבת — שהיתה משך מאות בשנים סמל לאחדות היהודית — הפכה השבוע לנס הפילוג, איימה להציב זה מול זה שני מחנות עויינים. הסיבה: הצעת חוק השבת. עבור הפוליטיקאים המקצועיים — דת יים ולארתיים — שימשה ההצעה נושא למקח'ומימכר (ראה במדינה) עבור שאר האזרחים היותה גולת כותרת לכפייה הדתית, הנוחלת מזה שנים, מאיימת עתה לכלוא את האורח החופשי בכלא רבני. כי מעולם לא נולדה בישראל הצעת חוק כה מבעיתה, שזכתה להתנגדות כה נרחבת, שנוצרה בזמן כה קצר, חשו ב"התנגדות גם עסקני-המפלגות, שהחלו ב"ימים אלה להתארגן לקראת הבחירות ל"כנסת השישית, הבחינו בה עורכי ה-

שרותי שפת היס: המונים בזוף אכדיה

והוא אינו מוגבל רק למועדוני הלילה. רוצה הולך — לא רוצה לא הולך. בין הנהנים מבילוי במועדון-לילה אירופי נמ' ניס גם העסקנים הדתיים מישראל, ה" מנצלים את שהותם בתו"ל כדי לגנוב חלק מהבלי העולם הזה.

עתונים, שהוצפו בשטף מכתבי-קוראים, שרק חלקם הקטן פורסם. אפילו בקרב המחנה הדתי נשמעו קולות מסתייגים, שלא הסתירו את דעתם, כי חקיקת חוק-שבת עלולה להביא ל"קרע סופי בין הציבור החופשי לבין הציבור הדתי, להבאיש את ריח הדת ללא תקנה. אפילו נטוריקרתא התנגדו, בטענם שחילול-הקודש הוא לאשר מצוות אלוקים בחוק בניאדם.

בישראל, במרבית מקומות-הישוב אין תיאטרונים ואין קולנועים. התנויות שוב" תות ובתהיטסק סגורים. אפילו חלק גדול ממועדוני-הלילה סגור על מנעול וברית. גם סתם לטייל זה לא פשוט. רוב תחנות-הדלק סגורות, עובדה המותירה נהגים לאי-מעטם בצידי הדרכים, או מעוררת אותם לגנוב דלק ממכונות אחרות.

כך התפשטה בישראל מגיפת הקלפים, המדבירה מדי שבוע מאות ואלפים מ" אורחי המדינה, מרתקת אותם לשולחנות המוצאים למרפסות, הורגת להם את ה"שעות הארוכות של ליל-שבת.

מאות ואלפים אחרים מבלים אותו זמן בסתם עמידה בצידי הרחוב ובכיכרות המרכזיות של הערים הגדולות. בירושלים, למשל, הידועה כעיר רוממה, מבלים אור" חים רבים את זמנם בסיבוב אינסופי-כימעט במשולש הידוע: רחובות יפו —

היה ברור שאם תלבש ההתנגדות ל" הצעת-החוק אופי של מרי אזרחי, יארע הדבר ביום השישי. ולא סתם ביום ה" שישי — אלא בשעות הערב דווקא.

★ ★ ★

למען אלוהים — קרפים

ימדי שבוע, בערב-שבת, מוגדרת בדייקנות החלוקה היסודית של ה" חברה הישראלית: מיעוט דתי ורוב ה" לוני. הראשונים מבלים בתפילה, האחרים במנוחה ובבילוי. אך במתנה החילוני קיימת עוד חלוקה מישנית. הרוב, הפסימי, שלמד מהנסיון רב-השנים כי בערב-שבת אין הרבה אפשר